

У Х В А Л А
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Голяшкіна Олега Володимировича в частині щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами у цілому та положень частини першої статті 86, пункту 6 частини першої статті 93, частини сьомої статті 101 цього закону

м. К и ї в
23 січня 2019 року
№ 2-у(II)/2019

Справа № 3-408/2018(6488/18)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Тупицького Олександра Миколайовича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича – доповідача,
Лемака Василя Васильовича,
Мойсика Володимира Романовича,
Первомайського Олега Олексійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Голяшкіна Олега Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року

№ 1402–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545) зі змінами в цілому та частини першої статті 86, пункту 6 частини першої статті 93, частини сьомої статті 101 цього закону.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Голяшкін О.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) Закон України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами (далі – Закон) у цілому та окремі його положення, а саме:

– частини першої статті 86, за змістом якої для формування суддівського досьє (досьє кандидата на посаду судді) і проведення кваліфікаційного оцінювання судді (кандидата на посаду судді) Вища кваліфікаційна комісія суддів України має право безоплатно отримувати інформацію та копії документів і матеріалів (у тому числі з обмеженим доступом) щодо судді (кандидата на посаду судді) та членів його сім'ї або близьких осіб від будь-яких осіб, які є власниками або розпорядниками інформації (документів, матеріалів), що запитується; такі особи зобов'язані протягом десяти днів з дня отримання запиту надати інформацію (документи, матеріали), що запитується;

– пункту 6 частини першої статті 93, відповідно до якого до повноважень Вищої кваліфікаційної комісії суддів України належить, зокрема, затвердження форми і змісту заяви про участь у доборі кандидатів на посаду судді, анкети кандидата на посаду судді, порядку складення відбіркового іспиту та методики оцінювання його результатів, порядку проходження спеціальної підготовки кандидатів на посаду судді, порядку

складення кваліфікаційного іспиту та методики оцінювання кандидатів, положення про проведення конкурсу на зайняття вакантної посади судді, порядку та методології кваліфікаційного оцінювання, порядку формування і ведення суддівського досьє (досьє кандидата на посаду судді) та інші процедури виконання Вищою кваліфікаційною комісією суддів України її функцій;

– частини сьомої статті 101, згідно з якою рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України можуть бути оскаржені до суду з підстав, установлених Законом.

На думку автора клопотання, оспорювані положення Закону суперечать положенням статті 8, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 32, частинам першій, другій статті 55, частині першій статті 64, пункту 14 частини першої статті 92 Конституції України. У конституційній скарзі Голяшкін О.В. також порушує питання про визнання Закону в цілому таким, що не відповідає вимогам частини другої статті 8 Конституції України.

До конституційної скарги долучено копії ухвали Вищого адміністративного суду України від 22 травня 2017 року, рішення Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 3 травня 2018 року, постанови Великої Палати Верховного Суду від 4 вересня 2018 року.

2. Другий сенат Конституційного Суду України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з неодностайним постановленням Третьою колегією суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 19 грудня 2018 року про відмову у відкритті конституційного провадження в частині щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами у цілому та положень частини першої статті 86, пункту 6 частини першої статті 93,

частини сьомої статті 101 цього закону на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

2.1. Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55).

Із постанови Великої Палати Верховного Суду від 4 вересня 2018 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі Голяшкіна О.В., вбачається, що положення частини першої статті 86, пункту 6 частини першої статті 93, частини сьомої статті 101 Закону в ній не застосовувалися, що свідчить про недотримання автором клопотання вимог частини першої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“. Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Відповідно до статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої).

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої). Суд відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта).

Голяшкін О.В., порушуючи питання про невідповідність Конституції України Закону в цілому, наголошує, що Закон „було прийнято раніше ніж Закон України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“, отже Закон України „Про судоустрій і статус суддів“ на момент його прийняття не відповідав чинній на той час редакції Конституції України щодо правосуддя“, та посилається на стенограму пленарного засідання четвертої сесії Верховної Ради України сьомого скликання від 2 червня 2016 року.

Проте автор клопотання не довів своїх тверджень та не надав відповідних матеріалів, що вказує на відсутність аргументів на підтвердження невідповідності Конституції України Закону в цілому. Таким чином, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 36, 50, 55, 56, 58, 62, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Голяшкіна Олега Володимировича в частині щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами у цілому та положень частини першої статті 86, пункту 6 частини першої статті 93, частини сьомої статті 101 цього закону на підставі пункту 4

статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**